

ร่าง

แผนยุทธศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2548 - 2550 กรมประชาสัมพันธ์ (กปส.)

1. อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของกรมประชาสัมพันธ์

- 1) ศึกษาวิเคราะห์ สำรวจ และตรวจสอบประชาติ เพื่อเสนอแนะนโยบายและจัดทำแผนการประชาสัมพันธ์ของรัฐต่อคณะกรรมการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งติดตามประเมินผล และรายงานการประชาสัมพันธ์ของรัฐ
- 2) ดำเนินการประชาสัมพันธ์ นโยบายและการดำเนินงานของรัฐบาล เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดี ความมั่นคงของประเทศ เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ ความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศ
- 3) ผลิต เผยแพร่ ให้บริการเอกสาร และสื่อโสตทัศนศึกษา รวมทั้งจัดทำข้อมูลสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา ตลอดจนศิลปวัฒนธรรม คีลธรรม ค่านิยมที่ดี
- 4) ให้คำปรึกษา และประสานความร่วมมือด้านการประชาสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และสื่อสารมวลชน
- 5) ส่งเสริม สนับสนุนและให้ความร่วมมือด้านวิชาการ และผลงานวิจัยด้านการประชาสัมพันธ์ กับหน่วยงานภาครัฐ และสถาบันการศึกษาต่างๆ
- 6) ดำเนินงานสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย และสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย
- 7) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

2. สรุปการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมและแนวโน้มทั้งภายนอกและภายในองค์กรเพื่อ ระบุถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค/ความเสี่ยงของกรมประชาสัมพันธ์

กรมประชาสัมพันธ์มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานของกรมประชาสัมพันธ์รวม 7 ด้าน คือ ด้านการเมือง กฎหมาย เศรษฐกิจ เทคโนโลยี การศึกษา สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้งความคาดหวังจากผู้มีส่วนได้เสียที่สำคัญ ตลอดจนได้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในด้านนโยบายรัฐบาล และข้อกำหนดจากหน่วยงานกลางเพิ่มเติม ซึ่งจะมีผลกระทบต่อกกรมประชาสัมพันธ์ ทั้งในด้านที่เป็นภัยคุกคาม และเป็นโอกาส และมีการวิเคราะห์เพื่อประเมินขีดสมรรถนะของกรมประชาสัมพันธ์รวม 7 ด้าน คือ ด้านภารกิจ หน้าที่ โครงสร้าง ทรัพยากร (บุคคล งบประมาณ อุปกรณ์ เครื่องมือสื่อสาร) ระบบงานและการบริหารจัดการ วัฒนธรรมองค์กร สินค้าและบริการของกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งทำให้ทราบถึงจุดแข็งที่ควรรักษาไว้ และจุดอ่อนที่ควรปรับปรุงแก้ไข ทั้งนี้เพื่อให้องค์กรสามารถวางยุทธศาสตร์เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและนำไปสู่การบรรลุ พันธกิจ วิสัยทัศน์ และเป้าประสงค์ขององค์กรต่อไป ผลจากการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

สรุป ความคาดหวังของผู้รับบริการ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนราชการต่างๆ และกลุ่มผู้บริหารของกรมประชาสัมพันธ์

- เสนอแนะนโยบายการประชาสัมพันธ์
- เป็นที่ปรึกษาการประชาสัมพันธ์
- เป็นศูนย์กลางด้านการประชาสัมพันธ์และข่าวสาร
- ลดบทบาทการเป็นผู้ปฏิบัติการ

สรุปการวิเคราะห์ในด้านนโยบายรัฐบาลและข้อกำหนดจาก หน่วยงานกลางเพิ่มเติม

คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2546 ได้มีมติเห็นชอบในหลักการและรายละเอียดของแนวทางและวิธีการในการสร้างแรงจูงใจเพื่อเสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร) เสนอ โดยมีกรอบการประเมินผลการพัฒนาการปฏิบัติราชการในปี พ.ศ. 2547 ดังนี้

- ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ

หลักการ ส่วนราชการแสดงความสามารถในการปฏิบัติราชการ เช่น การลดค่าใช้จ่าย การลดระยะเวลาการให้บริการ และความคุ้มค่าของการใช้เงินเป็นต้น

- **ด้านประสิทธิผลตามพันธกิจ**

หลักการ ส่วนราชการแสดงผลงานที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนและผู้รับบริการ เช่น ผลสำเร็จในการพัฒนาการปฏิบัติราชการ (1 กรม/ 1 ปฏิรูป) เป็นต้น

- **ด้านคุณภาพการให้บริการ**

หลักการ ส่วนราชการแสดงการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ ในการให้บริการที่มีคุณภาพ สร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ

- **ด้านการพัฒนาองค์กร**

หลักการ ส่วนราชการแสดงความสามารถในการเตรียมพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงขององค์กร เช่น การลดอัตรากำลัง การมอบอำนาจการตัดสินใจ การอนุมัติ อนุญาต ไปยังระดับปฏิบัติการ การนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับงาน เป็นต้น

ประเด็นการประเมินผลการปฏิบัติราชการในปี พ.ศ. 2547

ทุกส่วนราชการในระดับกรมและจังหวัดต้องเข้าสู่ระบบประเมินผลเพื่อรับสิ่งจูงใจ โดยให้แสดงความประสงค์ว่าจะเข้าร่วมการพัฒนาการปฏิบัติราชการในกลุ่มที่ 1 (ภาคบังคับ) หรือกลุ่มที่ 2 (ระดับท้าทาย) โดยกลุ่มที่ 1 ได้แก่ส่วนราชการในระดับกรมทั้งหมดที่ต้องทำการพัฒนาการปฏิบัติราชการภาคบังคับ โดยต้องแสดงผลการปฏิบัติราชการใน 5 ประเด็น ได้แก่ การลดค่าใช้จ่าย การลดอัตรากำลัง หรือจัดสรรอัตรากำลังให้คุ้มค่า การลดระยะเวลาการให้บริการ คุณภาพการให้บริการ และผลสำเร็จในการปฏิบัติราชการ ในกรณีที่เลือกกลุ่มที่ 2 ต้องแสดงผลการพัฒนาการปฏิบัติราชการใน 5 ประเด็นเหมือนกลุ่มที่ 1 และแสดงผลการพัฒนาการปฏิบัติราชการในประเด็นเพิ่มเติมจากกลุ่มที่ 1 โดยทำการพัฒนาการปฏิบัติราชการให้ได้อย่างน้อย 2 ใน 3 (หรือ 10 ประเด็น) ของประเด็นทั้งหมด 15 ประเด็น (ควรกระจายในมิติต่างๆ) ซึ่งเป็นประเด็นที่ปรากฏเป็นหลักการอยู่ในร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. และอยู่ในมาตรการต่างๆ ของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2546 – พ.ศ. 2550) และจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของส่วนราชการ (กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดระดับองค์กร) เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและลงนามใน คำรับรองการปฏิบัติราชการ โดยมีประเด็นการประเมินผล และตัวชี้วัด ดังนี้

ประเด็นการประเมิน	ตัวชี้วัด
มิติที่ 1 มิติด้านประสิทธิผลตามพันธกิจ	
- การจัดทำแผนกลยุทธ์ กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดระดับองค์กร	1. ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ของส่วนราชการ
- ผลสำเร็จในการพัฒนาการปฏิบัติราชการ (ภาคบังคับ)	2. ร้อยละของความสำเร็จตามเป้าหมายผลผลิตของส่วนราชการ (ตามเอกสารงบประมาณรายจ่าย) 3. ร้อยละของความสำเร็จของการแก้ไขหรือยกเลิกกฎระเบียบ
มิติที่ 2 มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ	
- การลดค่าใช้จ่าย (ภาคบังคับ)	4. ร้อยละของงบประมาณที่สามารถประหยัดได้
- การลดระยะเวลาการให้บริการ (ภาคบังคับ)	5. ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการลดรอบระยะเวลาของขั้นตอนการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ
- การนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับงานบางส่วน	6. ระดับความสำเร็จของแผนการนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการปฏิบัติงาน
- การเพิ่มผลิตภาพ	7. ระดับความสำเร็จในการเพิ่มผลิตภาพ
- การวัดผลิตภาพ	8. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานเพื่อให้มีระบบการวัดผลิตภาพ
- การวัดต้นทุนต่อหน่วย	9. ระดับความสำเร็จของการวัดต้นทุนต่อหน่วย
- การเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนหรือองค์กรพัฒนาที่ไม่แสวงหากำไร สามารถคัดค้านและเข้ามาดำเนินการแข่งขันได้	10. ระดับความสำเร็จของการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนหรือองค์กรพัฒนาที่ไม่แสวงหากำไรเข้ามามีส่วนร่วม
- การบริหารสินทรัพย์ให้เกิดประสิทธิภาพ (capital charge)	11. ระดับความสำเร็จในการบริหารสินทรัพย์ของส่วนราชการ
- การตรวจสอบความคุ้มค่าของเงิน (value for money)	12. ระดับความคุ้มค่าของเงินที่ใช้ในการปฏิบัติภารกิจแห่งรัฐ
มิติที่ 3 มิติด้านคุณภาพการให้บริการ	
- คุณภาพการให้บริการ (ภาคบังคับ)	13. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนปรับปรุงแก้ไขบริการ 14. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ
- การให้บริการผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์	15. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบบริการผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์
- การนำระบบประกันคุณภาพ เช่น ISO, P.S.O., H.A. เป็นต้น มาใช้	16. ระดับความสำเร็จของการจัดทำมาตรฐานการรับประกันคุณภาพในงานที่เป็นภารกิจหลัก
- การสำรวจและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และจัดให้มีคณะที่ปรึกษาภาคประชาชน	17. ระดับความสำเร็จของการตอบสนองต่อความคิดเห็นของประชาชน

ประเด็นการประเมิน	ตัวชี้วัด
มิติที่ 4 มิติด้านการพัฒนาองค์กร	
- การลดอัตราค่าจ้างหรือการจัดสรรอัตราค่าจ้างให้ทำงานคุ้มค่า (ภาคบังคับ)	ให้เลือกเพียงกรณีเดียวจาก 3 กรณี ดังต่อไปนี้
	กรณีที่ 18.1 การลดจำนวนบุคลากร
	18.1.1 ร้อยละของการลดจำนวนบุคลากรบรรจุจริง
	18.1.2 ร้อยละของการลดค่าใช้จ่ายบุคลากร
	18.1.3 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบบริหารความรู้ในองค์กร
	กรณีที่ 18.2 การจัดการผลิตภาพของบุคลากร
	18.2.1 อัตราการเพิ่มของปริมาณงาน (หรือรายได้ที่จัดเก็บได้) ต่อจำนวนบุคลากรบรรจุจริงเฉลี่ย
	18.2.2 อัตราการเพิ่มของปริมาณงาน (หรือรายได้ที่จัดเก็บได้) ต่อค่าใช้จ่ายบุคลากร
	18.2.3 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบการบริหารความรู้ในองค์กร
	กรณีที่ 18.3 การจัดสรรอัตราค่าจ้างให้คุ้มค่า
	18.3.1 ร้อยละของความคุ้มค่าในการใช้บุคลากรบรรจุจริงเปรียบเทียบกับอัตราค่าจ้างที่ได้รับอนุมัติ
	18.3.2 ร้อยละของความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายบุคลากรเปรียบเทียบกับงบประมาณที่ได้รับจัดสรร
	18.3.3 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบบริหารความรู้ในองค์กร
- การมอบอำนาจการตัดสินใจ การอนุมัติอนุญาต ไปยังระดับปฏิบัติการ	19. ระดับความสำเร็จของการมอบอำนาจไปสู่ระดับล่าง
- การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดระดับบุคคลให้สอดคล้องกับระดับองค์กร	20. ระดับความสำเร็จของการกำหนดเป้าหมายขององค์กรและการถ่ายทอดเป้าหมาย
- การพัฒนาระบบควบคุมภายใน เช่น มีการบริหารความเสี่ยง	21. ระดับความสำเร็จในการจัดทำระบบบริหารความเสี่ยง
- นวัตกรรมอื่นๆ	22. ร้อยละของความสำเร็จของการดำเนินแผนงาน/โครงการด้านนวัตกรรม (ตามที่ส่วนราชการเสนอมาและได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและประเมินผล)

สรุปโอกาส (Opportunity)

- นโยบายการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ทำให้ส่วนราชการต่างๆ ให้ความสำคัญและมึงบประมาณเพื่อการประชาสัมพันธ์มากขึ้น ส่วนราชการและประชาชนหันมาใช้สื่อของกรมประชาสัมพันธ์มากขึ้น และกรมประชาสัมพันธ์มีโอกาสในการทำงานในฐานะนักยุทธศาสตร์ประชาสัมพันธ์มากขึ้น
- ยุคโลกาภิวัตน์ สังคมไทยต้องปรับตัวเข้าสู่ยุคข่าวสารสารสนเทศ ทำให้กรมประชาสัมพันธ์ต้องพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางด้านข้อมูลข่าวสารภาครัฐ
- มีกลไกในรูปของคณะกรรมการประชาสัมพันธ์แห่งชาติในการปรับบทบาทให้ชัดเจนในการเป็นหน่วยงานวางแผนด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของรัฐ
- พัฒนาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนและสารสนเทศที่มีอยู่ รวมทั้งทรัพยากรบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมในการปรับตัวสู่ยุคสารสนเทศ
- โอกาสที่จะได้รับสิ่งจูงใจหากองค์กรมีผลการดำเนินงานที่ดีตามหลักเกณฑ์การประเมินผลการพัฒนาการปฏิบัติราชการ

สรุปอุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threat)

- พื้นฐานของประชาชนที่แตกต่างกัน ทำให้มีความยากลำบากในการจัดการเรื่องข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย
- เงื่อนไขจากภายนอกทำให้องค์กรต้องมีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็วในหลายด้านซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อขวัญกำลังใจของผู้ปฏิบัติงาน
- ทักษะที่หน่วยงานอื่นมองว่ากรมประชาสัมพันธ์เป็นสื่อของรัฐที่ไม่มีค่าใช้จ่ายและเรียกใช้บริการบ่อยในเวลาระงับขันขีด ส่งผลกระทบต่องบประมาณและคุณภาพของงาน

สรุปจุดแข็ง (Strength)

- ได้รับการยอมรับ เชื่อถือไว้วางใจ และคาดหวังจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานต่างๆ และประชาชนในการเป็นหน่วยงานกลางด้านการประชาสัมพันธ์
- เป็นแหล่งอ้างอิงทางด้านข้อมูลข่าวสาร
- สื่อวิทยุ/โทรทัศน์ และสื่อบุคคล มีข่ายงานครอบคลุมทั่วประเทศ
- เป็นองค์กรที่มีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญด้านการประชาสัมพันธ์มายาวนาน

- เป็นผู้แทนประเทศไทยในองค์กรระหว่างประเทศด้านวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อสารมวลชน ตลอดจนความร่วมมือระหว่างประเทศ
- เป็นหน่วยงานเดียวในประเทศไทยที่มีสถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการประชาสัมพันธ์

สรุปจุดอ่อน (Weakness)

- ขาดระบบการติดตามประเมินผลแผนงานประชาสัมพันธ์แห่งชาติ ขาดการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของกรม และระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรที่เชื่อมโยงกับระบบแรงจูงใจ ทำให้งานประชาสัมพันธ์แห่งชาติและแผนงานกรมขาดเอกภาพและไม่บรรลุเป้าหมาย บุคลากรขาดความสนใจและเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ
- ขาดกระบวนการพัฒนาบุคลากรให้มีโอกาสในเชิงเสนอแนะและเชิงสร้างสรรค์
- การไม่ให้ความสำคัญกับการทำงานเชิงวิชาการ ทำให้บทบาททางวิชาการขาดความโดดเด่น
- การไม่มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการสื่อ ทำให้ไม่สามารถวางแผนการใช้สื่อได้อย่างชัดเจน ขาดความต่อเนื่องในการให้บริการสื่อ
- หน่วยงานส่วนภูมิภาคยังไม่ได้รับการสนับสนุนให้สามารถรองรับงานในระดับท้องถิ่น
- ยังขาดมาตรการที่เพียงพอรองรับนโยบายของรัฐบาลและข้อกำหนดของหน่วยงานกลาง

3. วิสัยทัศน์ ค่านิยมร่วม พันธกิจ และเป้าประสงค์องค์กร

วิสัยทัศน์ (Vision)

เป็นภาพในระยะยาวหรือผลลัพธ์ ที่หน่วยงานหวังให้เกิดในอนาคต โดยมีพื้นฐานอยู่บนความจริงปัจจุบัน เป็นภาพที่ดีกว่าปัจจุบัน มีความชัดเจน ทำลาย และสร้างแรงดลใจ ตลอดจนมีลักษณะเฉพาะเหมาะสมกับหน่วยงาน

“กรมประชาสัมพันธ์จะเป็นองค์กรหลักด้านการประชาสัมพันธ์ และเป็นศูนย์กลางข้อมูลข่าวสารของรัฐ เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสรับรู้ เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถใช้ข้อมูลข่าวสารของรัฐเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของสังคมไทยโดยรวม”